

מסורת הש"ס

(א) (שבת פסח:) (ב) רש"י
האמר, (ג) ד"ה ד: ושינ',
(ד) (שבת סג:) (ה) (ופיע
תוס' ע"י יח. ד"ה הוגה
ותוס' שנועם לה. ד"ה
כאלף,) (ו) (רשב"ם רש"י,
(ז) (ופיע' תוס' ויחא כה. ד"ה
טעל,) (ח) (ש"ל ומגבית
תפסה להס.)

תורה אור השלם

1. השמים שמים לך
והארץ נתן לבך אדם:
החלים טו טו
2. וידך ה' על ידי מיני
אל ראש הקר ויבא ה'
למשל אף ראש הקר
ויצל שמים ה'
3. ויפטר גרלה ביום
ההוא על ידי הותים
אשר על פני ירושלים
מקדם ובקע הדי הותים
מצינו מחרת הקר גיא
גדולה וקטן וקטן חצי
הקר צפתה ויחזי
גבנה: ויביר ד' ד'
4. ומשה עלה אל
ה' ולמשה ויבא אליהו ה'
מן הקר לאמר מה
תאמר לבית יעקב ותגיד
לבו ישראלי:
שמות יג ג
5. ויהי הקר ויבנים
הקור וידה ויהי ה'
ואסוי אש ויחרדו בין
שניהם ויעל אליהם
בסערה השמים:
מליכ ב ב א
6. וסאזו שן כסה פרשו
עליו עננה: איוב טו ט
7. ועשו ארח ענני שמים
בב

אמתים וחצי ארבו
ואמה וחצי רחבו ואמה
וחצי קמתו: שמות כה י
8. ועשית לו מסגרת
טפח סביב וצמית זו והב
למסגרתו סביבו:
שמות כה כה
9. ולקח מדים הפך והזה
באצבעו על פני הכפרת
קדמה ולפני הכפרת יזה
שבע פעמים את הדים
באצבעו: ויקרא טו יד

מוסף רש"י

[illegible]

סוכה פרק ראשון סוכה

וּסְתִינָא מַעֲוֵלָה לֹא יִרְדֶּה שְׂכִינָה לְמַעַל. וְקֹדֶם כְּחֵץ דַּעַל כְּפֹתֵה יִרְדֶּה לְמַעֲלָה מִשְׁעָרָה מִיִּפְסָקָא רְשׁוּחָא: לְמַעֲלָה מִשְׁעָרָה עֲפָחִים. מִירוּחָא הוּא: שְׁפִירָשׁ שְׂדֵי מוֹזֵי שְׂכִינָתוֹ. פֶּרֶשׁוֹ טַעֲרִיקוֹן קֹא דְרִישׁ: מִדָּם קוֹמֶסֶה לֹא נִסְתֵּה. מִדָּם עֲזִיבָה הִיא קוֹמֶסֶה שְׂחִיָּה הִיא לְאֵרוֹן

וְתִנִּיא ר' יוסי אומר מעולם לא ירדה שכניה למטה ולא עלו משה ואליהו למרום שנאמר יְהִשְׁמִים שָׁמַיִם לָהּ¹ והארץ נתן לבני אדם ולא ירדה שכניה למטה והכתוב יִירַד ה' עַל הָרָם² סיני למעלה מעשרה טפחים והכתוב יִעֲמְדוּ רִגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא עַל הָר הַהוּתִים³ למעלה מעשרה טפחים ולא עלו משה ואליהו למרום והכתוב וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים⁴ למטה מעשרה והכתוב וַיַּעַל אֱלֹהִיו בַּמַּעֲרָה הַשְּׁמַיִם לְמִטָּה⁵ מעשרה והכתוב וַיִּפְּשֵׁן אֶפְרַיִם כַּסָּא פֶּרְשֻׁן עָלָיו עֲנֵנוּ⁶ ואמר ר' תנחום מלמד שפירש שדי מזוי שכניתו ועננו עליו למטה מעשרה מכל מקום מאחו פני כסא כתיב אִישְׁתַּרְכּוּבִי אִישְׁתַּרְכּב לִיָּה כַּסָּא עֲשֶׂרָה וּנְקֻט בִּיהּ כַּשְׁלָמָא אַרְוֹן תִּשְׁקֵה דְכְּתִיב וַיַּעֲשֻׁ אַרְוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים וְחֲצֵי אֲרָבֹת וְאֲמָה וְחֲצֵי רַחְבּוֹ וְאֲמָה וְחֲצֵי קוּמְתוֹ אֵלֹא כְּפֹרֶת טַפַּח מִנָּל דְּתַנִּי רַבִּי חֲנִינָא כֹּל הַכֵּלִים שַׁעֲשֵׂה מִשָּׁה נִתְּנָה בְּהֵן תּוֹרָה מֵדַת אֲרָכָן וּמֵדַת רַחְבָּן וּמֵדַת קוּמָתָן כְּפֹרֶת מֵדַת אֲרָכָה וּמֵדַת רַחְבָּה נִתְּנָה מֵדַת קוּמָתָה לֵא⁷ נִתְּנָה לָא וְלִמָּד מִפְּחוֹת שְׁכָבִילִים שְׁנֹאמֵר וַעֲשִׂיתָ זֶה מִסְגֵּרַת מַפָּח סָבִיב מִה לְהֵלֵךְ טַפַּח אָף כַּאֲן טַפַּח וְנִילַף מִכְלִים גּוֹפִייתוֹ חֲפֶשֶׂת מְרוּבָה

לא תפשת ¹תפשת מועט תפשת ונילף מציץ דתניא ²ציץ דומה כמין טס של זהב ורחב ב' אצבעות ומוקף מאון לאון וכתוב עליו ב' שיטין יו"ד ה"א מלמעלה וקדש למ"ד מלמטה וא"ר אליעזר בר' יוסי אני ראיתיו ברומי וכתוב עליו קדש לה' בשיטה אחת דנין כלי מכלי ואין דנין כלי מתכשיט ונילף מור דאמר מר זור משהו דנין כלי מכלי ואין דנין כלי מהכשר כלי אי הכי מסגרת נמי הכשר כלי הוא מסגרתו למטה היתה הניחא למאן דאמר מסגרתו למטה היתה אלא למאן דאמר מסגרתו למעלה היתה מאי איכא למימר האי הכשר כלי הוא אלא דנין דבר שנתנה בו תורה מדה מדבר שנתנה בו תורה מדה ואל יוכיחו ציץ וזר שלא נתנה בהן תורה מדה כלל רב הונא אמר מהבא יעל פני הכפורת קדמה ואין פנים פחות מטפח ואימא כאפי דבר

ה.

וַיִּדְרֹם הָיָא בְּמַעֲרָה. אַע"פ שו"ד ה"א שם גמור אין זה הוגה
שם באותיותיו אס מוזיר שמי אמות כיון דלמי מוזיר
לגס שם שלם ועוד ההוגה אס באותיותיו פירש בקונטרס שדורס
אמות שם שם בן ארבעים ושמס ופע"ב מזהרין בכל השמות:
קדוש אע"פ שפשה. י"מ למטה

ממש זה למעלה מזה ולא
מיסתגר דליו זה דרך קריאתו אלא
ש לפרש זה שלא כנגד זה קדש
למ"ד נחלית שיטה מחמורה ושם
בסוף שנים עליונה:

מסגרתו אצפה היתה. משמע
מחלן דליריה לא
היתה מסגרת הכשר כלי שלא היתה
מסגרת בשלחן אלא בגגל היתה
מונחת בראש ודף השלחן מונחת
עליה ולא כמו שמפרש ר"ת דלמאן
דאמר למטה היתה מחוברת נמי
שלחן משום קדש? ליה הא דאמר
ר' יוחנן פרק שני הלום (מנחות 15 ע)
למאן דאמר למטה היתה עגלה
המהפכת טמאה וצפרק אלו מומין
ובפחות דף (לח) לא משכחת טומאה
מדאורייתא ללא לו חוץ בכלי שטף
אלא צנן דלחו למדרשות וצפרק
המכור לא חבית (ביב"ר 10 ע) גבי
דף של נחתומין מסקינן שאני פשוטי
כלי עץ דרבנן ולא מיסתגר למימר
דלמאן דאמר מחמורה למעלה
היתה דלהוא נמי אמר במנחות דף
טבלא מההפכת חייגי ומחוץ
כך היה דומק רבינו חס דלמאן דאמר
מסגרתו למטה היתה היה לה בית
קירוב מלמטה והיינו מההפכת שאם
היתה מההפכת היה בית קירוב
למעלה ולכן טמאה שני משאר
ששטוי כלי עץ וזה לא יתכן בדמויה
הכא וזרין לומר דהא דאמרין גבי
של נחתומין דרבנן היינו במאן
דאמר מסגרתו למעלה היתה דמדרבנן
שלא ומהאורייתא חייגי ור' אליעזר
דמיקל משום דשמיא מדאורייתא
טמורה א"י הווא שגויא דפ' המוכר
אלא הבית ללא כרבי ר' יוחנן ומסקנא
לא קאי וכן פירש רשב"א דההיא
אין אלא היינו נגוד חיל

דמיציע'ן לן בעטלא המהפכת היינו משום דמשמשת את האדם ומשמי' משמשי' אדם כדמתי' בחבור' כהנים פירש' ויהי' ניום השמי' כלי' עץ יכול' אף' הקולס' והקולב' והנחומ' והמורה' ח"ל' מכל' כלי' עץ ולא' כל' כלי' עץ יכול' שאני' מוציא' את השלחן' ואת' העטלא' ואת' הדולב'ק' ח"ל' כל' כלי' ריבה' מה' רחית' לרבות' את' אלו' ולהוציא' את' אלו' אחר' שריבה' הכחוש' ומיעט' ח"ל' שק' מה' שק' מיוחד' שמשמש' אדם' ואת' משמשי' אדם' אף' אני' מרבה' את' השלחן' ואת' העטלא' ואת' הדולב'ק' שמשמש' אדם' ואני' מוציא' אני' את' הקולס' שמשמש' אדם' ואינו' משמש' את' משמשי' אדם' וקולב' והנחומ' והמורה' שמשמש' את' משמשי' אדם' ואינו' משמש' אדם' ועל' כרחיק' כשאין' לראוין' למדרס' מיירי' מדלא' נקט' מטה' כסא' ופסל' ועוד' דהוי' נמי' לרבינו'הו' משכב' ובשאלין' להם' בית' קיבו' נמי' מיירי' מדלא' חקלמ' מה' שק' מיטלטל' מלא' וידיק' ומיביע' את' בנחמות' (סא' א') דרשה' גמור' או' אסמכתא' בעלמא' משום' דעל' כרחיק' אפילו' למ"ד' מסגרמו' למטה' אע"פ' שכל' הדרשות' לרבות' ההיא' דת"כ' לרבי' משמשי' אדם' ומשמשי' משמשי' אדם' והשלחן' הטהור' אנטריך' ללמד' שמגביהין' אותו' לשוין' רגלים' מ"מ' לפנין' עטלא' לאו' דרשה' גמורה' דעטלא' המהפכת' נפקא' לן' משלחן' הטהור' והשאל' דף' של' תחומין' דפשיטא' לן' שהיא' מדרגתן' אינה' שמששת' אדם' ומשמשי' אדם' והא' דמשמשת' בכל' דוכתא' דפשוטי' כלי' עץ' אפילו' טומאה' דרגתן' לית' בהו' כדמשמע' בדרש' חולין' (דף' ג' וסא') דקאמר' טמא' כחוקדקשין' שבדק' צורמים' על' קנה' ושחט' ביה' ועל' כרחיק' כשעאלה' לן' מיירי' דעולה' טעויה' כלי' עץ' מדרגתן' (עירובין' דף' ע"א.) דשקיל' ליה' כפשוטי' כלי' עץ' ובפרק' כל' הילס' (שם' דף' קכ"ג.) גבי' קנה' של' וזית' דפריך' בגמרא' פשוטי' כלי' עץ' הוא' ובפרק' דשע"ט' (דף' ע"ב.) כלי' עץ' וזכורית' פשוטיו' טהורין' אפילו' מדרגתן' דומיא' דכלי' וזכורית' ולקמן' בפירקין' (דף' י"ב.) דאמר' סוכה' בחגים' זכרים' כשירה' ואי' מקבלי' טומאה' אפילו' מדרגתן' הוו' פסולי' לקריח' דלפני' מטליות' שאין' בהן' שלש' על' שלש' ואינו' פשטן' פסלי'ן' אף' על' גב' דלא' מקבלי' טומאה' כל' הוי' לא' דמו' דלף' של' נחתום' מחמת' שהדיק' רחצין' ורואי' להניח' עליהן' דבר' גמור' עליהן' דדמו' לביית' קיבו' דכפיר'ש' כקוטרס' בנחמות' (דף' ע"ז.) דמהאי' טעמא' טמאה' עטלא' המהפכת' מדאורייתא' למ"ד' מסגרמו' למטה' ההיא' ואי' הוה' מני' למימר' דף' של' תחומין' הוה' כעטלא' המשמשת' אדם' ומשמשי' אדם' כל' כד' דניחא' טיף' דלא' דמו' לכל' הוי' דלפני' מדרגתן' טהורין':

ואל יוביא ציין וור ש"א נגהה בהן תורה מרה. ואל דאמר לעיל דלין רחב שתי אצבעות אין זה אלף מדרבנן משום דכתיב (שמות כח) על מלואו שיעור מלואו וקסם וקסם שתי אצבעות ומיהו ריב"א מפרש "ה"ץ היא היא מונח בראש משום דקדשי ליה מאי שנא דבי כהן גדול דקראה למנפת דכתיבי (שם טו) וסמך המנפצת על ראשו וכתיבי (ויקרא טו) ובמנפצת בד יצאף ואמר פ"ק דגיטין (דף ד. ו.) וסמי כהן שהמנפצת בראש כהן גדול מאי עטיה בראש כל אדם ובכהן קראה במנפצת דכתיבי (שמות כח) ופ"ק דגיטין (דף טז.) אלף ודאי משומהו היו וזו מזה דעל כהן הדיית גדולה ממש כהן גדול שהלץ היה דוחה אומה וכן ההפלין בלדארינן בפרק שני דחגיגה (דף טו.) שבו היה נראה בין לין למנפצת ששם מינה חפלין וכהן הדיית אפי"ג דהוה ליה נמי חפלין היה יכול להניחם במקום שכהן גדול מינה אף

עין משפט
נר מצוה

לֵב אִמִּי סֵעַ מֵהִלָּסִים
כִּלִּי הַמִּקְדָּשׁ הִלָּסָה אֶ
סָמָנִי עֲשִׂין קֶעֱבִי:

רבינו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones